

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν [καὶ τὰ Πρὸς Κύριον] εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου γ', καὶ τοῦ Τριωδίου Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν γ'.

Ἦχος Δι - θ

K ^{Δι}
υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς ος σε ει

σα α ακου σο ο ο ο ον μ ε ε ι ε ι σα κ ε ε ε ε

σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κ ε ε σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μθ εις λο γωσπο νη
ρι ι ι ας τθ προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μθ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πετρασ οι κρι
ται αυ των

Α^{Δι} κθ σονται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μη ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την

ψυ χη ην μη

Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Πε σθνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φω νη μη προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μη προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ τς την δε η σι ι ιν

μη την θλι ψιν μη ε νω πι ον αυ τς απα γ γε λω

Εν τω εκ λει πειν ε ξε μη το πνευ μα μη και συ εγ

νωστας τρι βους μη

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο εν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κηστην ψυ χη η ην μη
τ ε ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι σθ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ω ως μοι

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα κου σον της φω νη ης μη

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σ'προ σε χοντα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μ^Δ

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι ι λασ μος ε στι

Των Ἀ γι ων Μα ρ τυ ρων προ σβευ ο ον των υ περ
η μων και τον Χρι σον υ μνη στων πα σα πλα η πε παυ
ται και των αν θρωπων το γε ε νος πιστει δι α α σω ζε
ται

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
η λ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Χο ροι μα ρ τυ υ ρω ναν τε στη σαν τοις τυ ραν νοις
λε γοντες η μει εις στρα τευ ο με ε θα τω βα σι λει
ει των δυ να με ων ει και πυ ρι και βα σα ανοις α

να λω ση τε η μας εκ αρ νσ με ε θα της Τρι α α dos
τηην δυ ναμιν

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

Mε γα λη η δο ο ξα ην ε κτη σα σθε Α

γι οι δι α α της πιστεως σ μο νον γαρ εν τω πασχειν τον

εχ θρον ε νι κη σα τε αλ λα και με τα θα να

τον πνευ μα τα Α α πε λαν νε τε α σθε νσν τας θε ρα πευ

ε τε ψυ χων και αι σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα τε

προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τα σψυ χας ημων

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ

εκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τσ

Tων απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α παν των κατ

ο νο μα με τα πι στε ως ζη σαν των ευ σε βως μνη μην

τε λὼν τες οἱ πῖστοι τὸν Σωτῆρα καὶ Κυριὸν
 νυμνήσωμεν αὐτὸν τες ἐκτενωστέ τες ἐν ὠωρα
 τῆς κρισεως ἀπολογίαν ἀγάθην δὲναὶ αὐ
 τῶ ὠτῶ Θεω ἡμῶν τῶ πασαν κρινόντι τῆν
 γῆν τῆς δεξιᾶς αὐτῆς ἔπαρστα σεως τυ
 χον τας ἐν χαρᾶ ἐν μεριδιιδικαίαιων
 καὶ ἐν Ἀγιῶν κληρονόμῶν καὶ ἀξι
 ὄς γενεσθαιτῆς ἔρα νῆ Βασιλείας αὐτῆς

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

πάντες οἱ λαοὶ

Ο τῶ οἱ κειώα ματι Σωτῆρ βροτέσ ἐκ πρι
 ἀμενός καὶ θανάτωσ θανάτῶ τῶ πικρῶ ἐκ
 λυτρώσαμενός ἡμᾶς καὶ ζωῆν τῆν αἰωνίον
 παρὰ σκωντή ἀναστασεισ ἡμῶν πάντας ἀνα
 παύσον Κυριε τῶσ κοίμηθεν τας ἐσβῶσ ἡ ἐν
 ἐρημίαις ἡ πολεσιν ἡ ἐν θαλάσση ἡ ἐν

γη^v η εν παν τι το ο πω βα σι λεις τε ι ε

ρεις αρ χι ε ρεις^Δ μο να στας και αι μι γα α α δας^v

εν η λι κι α πα ση πα γγε νει^Δ και α ξι

ω σον αυ τς της ς ρα νι ς Βα σι λει α ας σ^v

Στίχ. ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου^Δ με ε νει εις τον αι ω να^v

Τη εκ νε κρων ε γε ρσει σ^v Χρι στε ς κε τι ο

θα να τος^ε κυ ρι ευ ει των θα νων των ευ σε βως^v

δι ο αι τς μεν εκ τε νως^Δ τς σς δλς α να παυ

σον^ε εν αυ λαις σς και εν κολ ποις Α βρα μ^v τς εξ

Α δα αμ με χρι ση με ρον^Δ λα τρευ σαν τας σοι κα

θα ρως^Δ πα τε ρας και α δελ φς η μων^Δ φι λς ο

μ^v και συ γγε νεις α παν τα αν θρω πο ον τα τς βι ς

λει τς ρη σαν τα πι στως^Δ και προς σε με ε τα στα α αν

τα^v πο λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε ος^Δ

και α ξι ω σον τς ς της της ς ρα νι ς Βα σι λει

α ας σα^ν

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι^ν

Η^{Νη} ρη νω και ο ο δυ ρο ο μαι ο ταν εν νο

η σω τον θα α α α να α α α τον και ι δω

εν τοις τα αφοις κει ει με ε νην την κατ ει κο ο

να α Θε ε ου πλα σθεισαν η μι ιν ω ω ραι ο

ο ο τη η η η τα α α μορ φο ον α δο ο

ξον μη η ε ε ε χου σα α αν ει ει ει ει δος

ω του θαυ μα α τος τι ι το πε ε ρι η η μας του

το γε γο νε μυ στη η η η ρι ι ι ι ον πω ως

πα ρε δο ο ο θη η η μεν τη φθο ο ρα πω ως συ νε

ζε ευχ θη μεν τω ω θα να α α α τω ο ο

ον τως Θε ε ου προ στα α ξει ως γε ε ε

γρα α α α πται του πα α ρε χον το ος τοις με

τα στα α σιτηνα να α α πα α α αυ σιν

Ἦχος Δι-θ

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ωνων α α μην

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του

νο ο μουτηης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου

σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε

ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε

ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε

κες και αι πα α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει

νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και

ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η

η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ υ υ σε

ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ

χω ω ων η η η η μω ω ω ων

***

Ἄνευ εισόδου.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχινον εὐχαριστίαν χῶμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄντι δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν·

Ἦχος π̄δ̄ Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
 κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
 ρλδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι ι α α α α ρ

***

Εἶτα εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους
 φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ
 σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
 παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

* * *

τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τὸ ὑπολειφθὲν Μαρτυρικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὰ β' Νεκρώσιμα τοῦ Ἦχου, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Πα

Ο ι την ε πι γει ον α πο λαυσιν μη πο θη σαν
τες αθ λο φο ροι ς ρα νι ων α γα θω ων η ξι
ω θη σαν και Α γγε λων συμπο λι ται γε γο να σι
Κυ ρι ε πρε σβει αις αυ των ε λε η σον και σω σον η
μας

Νεκρώσιμον.

(Δόξα ἑσπερίων)

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται, και το

σπερ μα αυ των κληρο νο μη σειτην γην

Ο ι οι μοι Οι ον α γω να ε χει η ψυ χη χω ρι
ζο με νη ε εκ τσ σωματος οι οι μοι πο σα δα κρυ υ ει
το τε και εχ υ πα αρ χει ο ε ε λε ων αυτην προς

τῆς Ἀγ γε ε λῆς τα ο ομ μα τα ρε πῶ σα Ἀ πρα κτα
 κα θι κε τευ ει π ρο ς τῆς αν θρω ω πῶ στας χει ρας εκ τει
 νῶ σα ὄκ ε ε χει τον βο η θῶν τα δι ο α γα πη
 τοι μᾶ α δελ φοι εν νο η σαν τες η μων το βρα
 χυ υ της ζω ης τοις με τα στα σι την α να παυ σιν πα
 ρα Χρι στῶ αι τη σω με θα και ταις ψυ χαις ημων το με γα
 ε λε ος

Ἔτερον.
(Δόξα αἰῶν)

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
 κα

τα σκη νω σθιν εν ταις αυλαις σθ

Εκ γῆς πλαστῶ γῆ σας με εις γην παλιν πορευεσθαι

τη πα ρα βα σει με κα τε κρινας ε στη σας η με ραν ε

τα σε ως εν η τα κρυ πτα της ε κα στῶ πρα ξε ως

φα νε ρα πα ρισταται ε νω πι ον σθ το τε φεισαι μᾶ

α να μα ρ τη τε και των ε σφαλ με νων μᾶ συ γχω ρη σιν

δι ὄς της βα σι λει ας σθ μη χω ρι σης με

Ἦχος Πα. ς

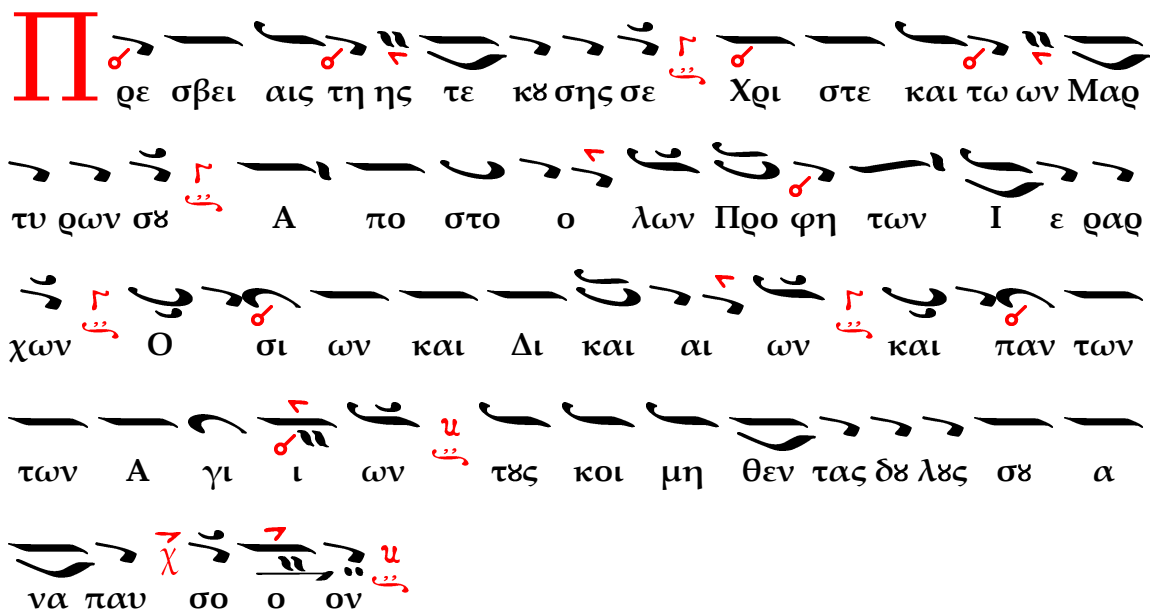
Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α^{Πα} ρ χη μοι και υ πο στα α σις ^{Δι} το πλα στου ρ γον σου
 γε ε γο ο ο νε προ ο στα α α α γμα βου λη
 θεις γαρ εξ α ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω ον
 συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το
 σω ω μα δι ι ε ε πλα α α α σας δε δω κας
 δε μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω
 ο ο ποι ω ω εμ πνεε ε ευ σει δι ο Σω τηρ
 του ους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ω ν των
 εν σκη ναις δι και ω ω ν α να α α πα α α αυ
 σον

Ἦχος Κε. ς

Χ και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

***

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶν μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Δόξα.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διό, τὰς τῶν δούλων

σου ψυχάς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐάν τὸ πρῖν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἄγνη διέλυσεν.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνω τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτόν, κενώσας ὡς συμπαθῆς, καὶ ζητήσας, εὔρες καὶ διέσωσας.

Δόξα.

Ῥεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα Καθίσματα. Ῥχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ῥδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐφραينوμένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Δόξα.

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, ἀεὶ βραβεύουσι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα, τοὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

ᾠδὴ στ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σε μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα

αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντήσαι σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Δόξα.

Πηγῇ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τοὺς δούλους σου τοὺς πρὸς σέ, πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν, τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν, τό, Ἀλληλούϊα.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι, θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον φάλλειν σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Υπερτέρα πάσης κτίσεως Πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοῦς συνθλάσαντα· ὄθεν σε Ἄγνή, ὑμολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ῥδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστούς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νῦν ἐν γῆ τῶν πράξεων πάντας ἀυλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροῦς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας Ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Δόξα.

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους

εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὐς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατὰταξον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σκηπὴν ἁγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Πανάμωμε.

Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̣^ϛ Δι-ϑ.

Θ ε ὄν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον ὄν οὐτολ
μα Ἀγγελῶν ἀτενίσαι ταυμάσια διὰ σου δε
Παναγνοῦρα θεβροτοῖς Λόγος σεσαρκωμένος
ὄν μεγαλύνοντες συνταῖς οὐρανίαις στρατίαις
σε μακαρίζομε ἐν

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
ερ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λων σα εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Ὁ διάκονος τὴν ἔκτενῃ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...
***

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων * τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * φυλάττων αὐτὰς * εἰς τὴν

μακαρίαν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβάς εἰς ἄδην * καὶ τὰς ὀδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων * αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμημένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

[Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, ποιοῦμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παννυχίδα ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων, ἐν ἧ ἴψάλλομεν τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ τῆς Ἑβδομάδος τυχόντος Ἦχου.]

* * * * *